

Evangeliets seiersgang i Kina.

Massedåp på Fjelds misjonsfelt. 23. døpt.

Fra str. og br. Fjeld.

10. mai 1933.

Kjære venner i Kristus Jesus. Fred!

Om ditt rikes herlighet skal de tale og fortelle om din veld, for at kunnngjøre for menneskenes barn dine veldige gjerninger og ditt rikes herlighet.

Salm. 145. 11—12.

Halleluja! Hvilket rikt mål for vår tanke og sinn som har smakt noe av de herlige velsignelser som kommer fra ham som har all makt i himmel og på jord, hvis rikes herlighet setter hjertes, munn og tunge i brann for å tale om hvilken mektig Gud vi har i ham som har forløst oss, og bragt oss ut fra synd og ugudelighetens mørke. Ja, gjort oss til himmelborgere.

David kjente det underbart at kunnngjøre menneskenes barn hans veldige gjerninger, og rikets herlighet og ære, og således blir det også med hans folk idag, der lik de hellige fordom: ofrer alt for å kunne takkes sin Herre og Konge, samt forkynde hans herlighet og veld.

Hvor underbart er det ikke å kunne ha et slikt borgerskap å tale om, og et rikes herlighet som er uten grenseskilte uavhengige av jordens rikers befolknings grenser, og landenes grenseskilte, og som vedvarer for evig. Når til slutt rikerne går til grunne og verdens prakt og skjønhet forsvinner, vedvarer hans herredømme for evig.

Også her i Kina er det underbart å fortelle om hans rikes herlighet, og kunnngjøre hans veldige gjerninger, så folket kan skille mellom sin døde gud og tilbedelse og vår Gud som lever og virker til liv og sunnhet der hvor velsignelsens strømme fra Golgata frem flyter. Halleluja. Det er også mektig å sette hjertes i brann for de ting som har evighets betydning og stemme tungt som for messet for sine avguder til å lovprise Herren Israels Gud.

Slute lordag og søndag hadde vi to dages møter her på stasjonen hvor en svensk br. Carlsson med hustru gledet oss med sin hjelp under møtene og vi kjente det riktig dyrebart å prise vår Gud sammen med folket som var samlet med oss. På søndag, efter formiddagsmøtet blev 23 kinesere begravet med Kristus i dåpens grav, og vi følte trang i vår sjel efter å bringe vår lovsang og takk til ham som er mektig til å gjøre langt mere enn vi kan be om og forstå.

Underbare nåde av Gud at vi som hans dyrokjøpte brud kan få være med å bringe ut frelsens bud til dem som ennå ikke kjenner sin Gud.

Hjertelig hilsen til dere alle som er med i den velsignede gjerning å vinne folket for Kristus. La ikke eders hender synke i striden, men med fornyet kraft fra ham fortsette til han selv åpenbares og fører oss inn i den trygge havn, hvor vi aldri mer skal ha hverken mangel eller savn i noen måte.

Herren rikelig velsigne dere alle.

Deres
Kari og Jens Fjeld.
Pai Hsiang Hsien,
Hopei, N. China.

Fra str. Pedersen og Johnsen.

Det er nu en stund siden vi sendte en hilsen til Misjons-Rosten. Den er alltid en velkommen gjest. Vi synes likesom vi får en hilsen fra Afrika, India, Syd-Amerika, Finnmarken og vi føler tross de store avstande at vi er likesom så forbundet med hverandre. Vi oplever nu spennende dage. Krigen har rykket oss så nær inn på livet. I flere dager har de fiendtlige aeroplaner krysset over hode på oss, og flere enn en gang har vi tenkt: Nu begynner bombene å eksplodere. Nervene blir ofte så spent at vi kjenner det tar på de legemlige krefter. Elskede venner, be meget for oss herute i Kina i disse dager.

De som bor like inn til by-muren, blev ordret å flytte, da det var meget farlig å bo der. Vår stasjon ligger bare et minutt vei fra muren, men vi har ikke flyttet, og Gud har bevart oss til idag. I arbeidet har vi hatt store oppmuntringer, i eftermiddag hadde

vi dåp, hvor endel fikk gå i dåpens grav med Kristus. Efter på brot vi brodet. O, hvor underbart det var! Det er nu andre gangen vi får ha dåp her. Vi er Gud så vi takknemlig for at han stadfester sitt ord. De troende kinesere vidner så endfoldig om Herren. Nu vidner de: Vi så aeroplanene, men vi trodde på Jesus og vi er ikke redde.

Våre to nærmeste naboer kom og spurte om å få sette et stort banner tvers over veien som fører op til både deres og vår plass. Den ene familie er avgudstilbedere. Den annen er Muhamedanere. På banneret vilde de det skulde stå: «Guds forsamlings». Da sa jeg: «Hvorledes kan det stå «Guds forsamlings», når de har avguder klistret ute på porten og avguder inne? — Ja, nu får de se at avgudene ikke kan hjelpe.

På fengselene er det møter hver uke. På varetektsfengselet sitter der nu 7 kvinner som skal henrettes. A stakkels kvinner! Der stod opstilt 50 kvinner og hørte på oss, og av disse 50 var der syv som skal henrettes. Vi talte til dem fra Joh. 10, 10. Om tyven og om Hyrden.

Ja, i år reiser vi noe fra fra byen enn vi hadde tenkt, på grunn av krigen. Alle hadde synes stent så vi reiser til Shantung-provinsen som er syd for den gule flod og stanser der for sommeren. Der er det ingen krig enn, men jeg hørte idag at de gjør forberedelser også der.

Vi tror Gud vil gi åpne døre for evangeliet også der.

Det er ingen ende på de veldige

menneskemasser i dette land. Disse store provinser med millioner på millioner av mennesker. Kjære venner, bed for oss, at Gud må få bruke oss til sjelses frelse og sitt navns forherligelse også i denne sommer. Vår adr. blir den samme som hit til Peking. Vi ordner med posthuset her så vi får det eftersendt. Husk oss kjære venner både i bonn og om Herren minner dig og gi litt også av midler. Vi har intet manglet, men får av og til kjenne at tidene nok ikke er så fete. Reisen og opholdet blir dyrere i Shantung enn her. Men takk og lov vi har mange års erfaring på Guds trofasthet, så vi drar avsted i tro til Gud. Ja til slutt tusen hilsener eders i Jesus

Signe Pedersen
og Inga Johnsen.

Fra str. Asta Thuen.

Kjære venner, lesere av Misjons-Rosten! Guds fred!

Men han selv, fredens Gud, hellige eder helt igjennem, og gi eders and og sjel og legeme må bevares fullkomne, ulastelige i vår Herre Jesu Kristi tilkommelse.

Vilde så gjerne sende en liten hilsen i bladet og ære Jesu navnet, for hans bevarende makt, og store miskunnhet. Som vennene vet reiste jeg fra Oslo 31. desember 1932. Båten jeg reiste med skulde til Hamburg og den 3 januar 33 reiste jeg fra Hamburg med «Tasmanie» og fulgte med den til Shanghai. Herren ordnet med alle ting for mig. Godt å ha Gud til sin far, han har omsorg for sine barn. Jeg kjente en full-

lykkelig er å bli frelst fra synden og lovet være Gud i hans navn får vi syndernes forlatelse. For det annet: Han er Guds Sønn. Den allmektige Guds Sønn og skal være konge evindeligen. Det skal aldri bli ende på hans kongedømme.

I Jesu hellige navn er det kraft til å opreise syke, drive ut onde ånder. Ja, han har all makt både i himmelen og på jorden og skal aldri miste den og for min del synes jeg det største av alt er: Han kan føre oss gjennom denne farefulle verden frelst og tilslutt løfte oss inn i sitt evige og herlige rike. Snart kommer han igjen og millioner av forløste sjeler skal løftes fra jorden og i evighet op-hoie og takke ham som kjøpte oss til Gud med sitt dyrebare blod. Sangen, prisen, æren, takken og alt skal stige til ham som sitter på tronen og du som leser dette kan bli med. Han er stor og skal være stor. Halleluja!

G. I.

kommen hvile i Gud. Han gjør langt mere enn vi kan forstå og be ham om. Aldri kommer den på skamme som bier på Herrens frelse. Han sender sine engler som bevarer oss på alle våre veie, både på land og hav. «Den som sitter i den hoiestes skjul, som bor i den allmektiges skygge. Sier til Herren: min tilflukt og min borg, min Gud som jeg setter min lit til.»

Jeg hadde en vidunderlig reise hele veien og fikk se Guds storhet og makt i naturen. Tenkte ofte når jeg så hvor meget vakker der var både på land og hav, at en dag skulde det forgå, men Guds ord og løfter skal evig bestå. Halleluja!

Det var en lang reise. Kom til Shanghai 3. mars 1933. Jeg forlot båten der for siden å ta toget en fire dagers reise inn i landet. Det var uroligheter ved kysten og så tort jeg kunde reiste jeg videre. Da jeg kom til Peking møtte søster Helga Lundebjerg mig. Vi tok det første toget og dro videre, endelig den 10. mars kom jeg til Tai Yuan Hsien. Det blev stort for mig å se Guds bevarende makt. Jeg vet jo også der var mange av mine kjære slektninger og venner hjemme i Norge som bar mig på bønnens arme. Vi har en Gud som våker over sitt ord, og fullbyrder det.

Nu har jeg vært i Kina to måneders. Herren er den samme, fra årets begynnelse til dets ende, hos ham er der styrke som dagene er. Jeg er begynt å studere språket. Min bonn er at Herren må hjelpe og styrke mig til gjerningen i hans vingård. Det er nåde å få gå den veien han selv peker ut, godt at vi alltid kan regne med Gud, og hans allmakt. Han kan frelse den dypest fallne, også disse formørkede hedningene. Ordet blir sådd ut, og så lenge solen skinner skal Jesu navnet skyte friske skudd.

Kjære venner, bed for oss herute, vi er alle satt inn i tjenesten. Må Herren gi enhver av oss nåde til å åkre med det pund han har gitt så det med renter kan gis ham når regnskap gjøres må. Vi trenger til tålmod, for at når vi har gjort Guds vilje kan opnå løftet. Bare en liten stund så kommer han som komme skal og han skal ikke dryge.

Søster Alfild Bjerva kom nett- og tilbake fra landsbyene, hun ber mig hilse dere så hjertelig. Hjertelig hilsen til dere alle.

Tai Yuan Hsien 17. mai 1933.

Eders i Jesus

Søster Asta Thuen.

